

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 349.

Anden Session.

91de Møde.

Løverdagen den 15de Februar.

(Forts.)

Schroll (forfat): De praktiske Landmænd, som ikke troe paa denne Theorie, fordi Erfaringen daglig overbeviser dem om det Modsatte, vilde derved blive beroligede. Skoveierne ere desuden i Besiddelse af et Middel, der til en vis Grad kan forhindre Raadyrene i at forlade Skovene, forudsat naturligvis, at de ikke holde stor Wildtstand; thi, naar Hungeren indfinder sig, er det umuligt at sætte Grændser selv for samme Dyr end sige Wildt. Dette Mittel er at skove om Efteraaret og lade Toppen ligge hele Vinteren i Skovene; thi Knoppen af Træerne er, som bekendt, Raadyrenes kjæreste Føde; dette Mittel kjende Skoveierne meget godt og de ville vide at benytte det, naar de ikke uden Ulempe kunne lade Wildtet løbe omkring paa Brugernes, med Bekostning, Flid og Anstrengelse anlagte Wintermarker.

Sjerrild: Idet jeg i det Væsentlige kan henholde mig til hvad den ærede Ordfører og den ærede Indenrigsminister har ytret, skal jeg blot tillade mig nogle korte Bemærkninger især med Hensyn til Udtalelser, der ere gjorte af de ærede Rigsdagsmænd for Maribo Amts 3die District (Dlesen), Aalborg Amts 3die District (Kée), og af den ærede sidste Valer. I Henseende til det Forslag, der er gjort af den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amt, som gaaer ud paa, at Indskrænkninger af Tiden, i hvilken der maa skydes Krager og Spurve, skulde falde bort, kunde der maaſkee nok være nogen Anledning til at forandre den Tidsbestemmelse, som af Udvalget i dens § 14 er foreslaaet, og Ordføreren har jo ogsaa tydet paa, at, hvis der viser sig nogen Tendents til,

at Thinget kunde ønske Saadant, vilde Udvalget bringe et saadant Forslag frem. Den ærede Rigsdagsmand for Maribo klagede over, at Kragerne vare flemme til at æde Grter (Dlesen: Ja!) — ja, det ere de maaſkee ogsaa, det kan gjerne være, men i den Egn, hvor jeg boer, og hvor der er en grumme Hoben af deslige Fugle, der har Folk ikke klaget saa meget derover (Tscherning: De have formodentlig ingen Grter!), men de have fundet, at, medens de have været besyldte for at æde Grter, have de kanskee ogsaa fortæret en heel Deel Insecter, som i deres Udvikling kunde komme til at gjøre meget mere Skade, end de enkelte Kjærner kunde udbringes til, som Kragerne æde, og det kunde altsaa maaſkee være noget tvivlsomt, hvorvidt det just i Foraaret kunde være saa overmaade ønskeligt at lægge dem for Had i den Tid, da disse Insecter eller Larver, eller hvad det nu er for noget Stads, udvikle sig, navnlig i Bløitetiden. I midlertid kunde der jo heller ikke fra den Jagtberettigedes Side være Noget til Hinder for, at dette Tidsrum blev rykket noget længere frem; Spurvene gjøre jo overmaade megen Skade i den Tid, da Sæden deels groer og deels, naar Høsten staaer paa Marken, og saa i Foraaret i den Tid, da Kirsebærrene modnes, og det er ikke ret ofte, at vi her til Lands have modne Kirsebær for den 1ste Juni, og det er vel endog ogsaa meget sjeldent, og, skulde det saa ogsaa være, at man skulde have det Tidsrum, der sættes for Tilladelsen til at skyde det Slags Dyr, rykket frem, kunde det jo ogsaa blive godt, men om Efteraaret er jo næsten deels Kornhøsten forbi ved den Tid, som her er sat, og endelig, hvad Staffene angaaer, kan jeg ikke sige, at jeg har nogen stor Sorg for den Skade, Spurvene gjøre derpaa, thi, naar Folk tæffe deres Staffe omhyggeligt, saaledes